

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการปฏิบัติตนหลังผ่าตัดต่อมลูกหมากของผู้ป่วยสูงอายุกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการส่งเสริมความเชื่อมั่นในสมรรถนะแห่งตน โดยใช้สื่อวีดิทัศน์ภาษาถิ่นล้านนากับผู้ป่วยสูงอายุกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ ใช้แบบแผนการวิจัยชนิดกึ่งทดลอง แบบสองกลุ่ม โดยการจับคู่อายุและประสบการณ์การผ่าตัด วัดผลหลังการทดลองครั้งเดียว กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ป่วยสูงอายุที่เข้ารับการผ่าตัดต่อมลูกหมากโดยการส่องกล้องผ่านทางท่อปัสสาวะ จำนวน 40 ราย แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองในจำนวนที่เท่ากัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ โปรแกรมการส่งเสริมความเชื่อมั่นในสมรรถนะแห่งตนโดยใช้สื่อวีดิทัศน์ภาษาถิ่นล้านนาที่ผ่านการทดสอบความตรงตามเนื้อหา และความเชื่อมั่นของเครื่องมือแล้ว เครื่องมือที่ใช้ในการกำกับการทดลองคือ แบบสอบถามความเชื่อมั่นในสมรรถนะแห่งตนก่อนผ่าตัด มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบวัดพฤติกรรมการปฏิบัติตนหลังผ่าตัด มีค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกตเท่ากับ 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ Mann Whitney U Test

ผลการวิจัย พบว่า

1. คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการปฏิบัติตนหลังผ่าตัดต่อมลูกหมากโดยรวมของผู้ป่วยสูงอายุกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการปฏิบัติตนหลังผ่าตัดต่อมลูกหมากของผู้ป่วยสูงอายุกลุ่มทดลองด้านการเคลื่อนไหวร่างกายในวันที่ 2 หลังผ่าตัด การลุกเดินในวันที่ 3 หลังผ่าตัด การไม่เบ่งปัสสาวะขณะทำการสวนล้างกระเพาะปัสสาวะ และการดื่มน้ำในปริมาณที่เพียงพอต่อวัน สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลก่อนผ่าตัดตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการปฏิบัติตนหลังผ่าตัดต่อมลูกหมากของผู้ป่วยสูงอายุกลุ่มทดลองด้านการขอยาบรรเทาอาการปวด และการทำความสะอาดอวัยวะสืบพันธุ์อย่างถูกวิธี สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการปฏิบัติตนหลังผ่าตัดต่อมลูกหมากของผู้ป่วยสูงอายุกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้านการคงการยึดตรึงสายสวนปัสสาวะ ไม่มีความแตกต่างกัน

The purpose of this research was to compare postoperative prostatectomy behaviors of the elderly patients received self-efficacy promoting program using video media in Northern Thai dialect, whereas the control group received regular nursing care activities. The quasi-experimental design using posttest only with non-equivalent groups by matching age group and previous experiences of operation. Sample were 40 elderly patients which were equally assigned to experimental and control group. The intervention instrument was the self-efficacy promoting program using video media in Northern Thai dialect. The follow up instrument was questionnaires to measure preoperative self-efficacy. The instrument for collecting data was a tool to measure the postoperative behaviors. All of instruments tested for validity and reliability. Data were analyzed by using Mann Whitney U Test.

Major findings were as follows :

1. Total mean score of postoperative behaviors of the elderly patients in experimental group were significantly higher than those who received regular nursing care at the .05 level.
2. Mean score of postoperative behaviors which are ambulation on the 2nd day of the postoperation, walking on the 3rd day postoperation, not pushing pressure while receiving bladder irrigation, and maintaining adequate fluid intake in a day of the elderly patients in experimental group were significantly higher than those who received regular nursing care at the .05 level.
3. Mean score of postoperative behaviors which are requesting pain medication and performing perineal care with right method of the elderly patients in experimental group was not significantly higher than those who received regular nursing care.
4. Mean score of postoperative behavior which is retraining traction catheter of the elderly patients in experiment group was not significantly different from those who received regular nursing care.